

[Udenrigsministeren.]

tage anledning til at anstille visse betragtninger over, hvad dette måtte være begrundet i.

Endelig takker jeg endnu en gang de ærede ordførere for deres bidrag til denne udenrigspolitiske debat. Det er vel sandsynligt, at der kommer anledninger sidenhen, hvor vi på et mere afklaret grundlag kan beskæftige os med den verdenspolitiske udvikling. Men jeg synes, jeg har lov til at sige een ting — og det vil jeg gerne her til slut sammenfatte mine betragtninger i — og det er dette, at der fra i hvert fald demokratisk side i denne sal er enighed om, at vi skal gøre, hvad vi kan for at fortsætte ad den vej, der fører til afspænding og forståelse. Det er så muligt, at samlingen omkring den anden del, om forsvaret — på det punkt opstillede jo det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen en opdeling — er lidt mere begrænset. Men jeg tror alligevel, at der er en stigende forståelse for sammenholdet både omkring forsvaret og om den forsvarsopbygning, som er nødvendig, og om bestræbelserne for at nå til afspænding og forståelse. Disse bestræbelser går bredt og tværs gennem alle kredse i denne sal.

Thorkil Kristensen: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde et par bemærkninger vedrørende min og venstres stilling til stationeringen. Jeg kan ikke godkende det ærede medlems fremstilling, men må nøjes med at henvise til, hvad jeg i første omgang sagde om dette spørgsmål; man er jo bedst selv i stand til at beskrive sit standpunkt. Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen taler om, at nogle af os vidste mere herom, end vi sagde, kan det måske opfattes som en hentydning til, at der skulle bestå nogle hemmelige aftaler el. lign., som vi har kendskab til. Jeg kan sige, at det ikke er tilfældet.

Den højtærede udenrigsminister sagde, at spørgsmålet vedrørende tilskuddet til skolerne i Sydslesvig endnu ikke er afklaret, og det er vist rigtigt. Jeg vil, hvis jeg ikke bliver

modsat, have lov til at gå ud fra, at regeringen fortsat vil følge dette spørgsmåls udvikling; og hvis der skulle blive behov for og mulighed for bistand fra regeringens side til det danske mindretal dernede, går jeg ud fra, at den vil blive ydet.

Iøvrigt takker jeg den højtærede udenrigsminister for hans besvarelse af de spørgsmål, jeg havde berørt. Denne besvarelse giver mig ikke anledning til yderligere bemærkninger.

Ole Bjørn Kraft: Denne debat har sikkert nu givet, hvad det er muligt for den at give i den nuværende situation, og således som grundlaget for hele diskussionen har været. Jeg skal derfor også fatte mig i yderste korthed.

Jeg takker det ærede medlem fru Else Zeuthen for det ærede medlems anerkendelse af den indsats, som den tidligere regering har gjort for de underudviklede lande. Jeg kan derimod naturligvis ikke takke det ærede medlem for fortsættelsen. I særdeleshed er jeg ikke enig med det ærede medlem, når hun var af den opfattelse, at den politik, som den tidligere regering med mig som udenrigsminister havde ført overfor underudviklede lande og andre folk, skulle være udtryk for manglende forståelse eller manglende vilje til at yde dem den støtte, som de med rette havde krav på.

Jeg ønsker kun at gøre endnu en bemærkning til det ærede medlem fru Else Zeuthen, som i sin valgkamp — iøvrigt i nøje overensstemmelse med, hvad en lang række andre radikale kandidater på striben gjorde — gav udtryk for, at dette skyldtes en særlig egenskab hos mig, var et særligt udtryk for noget, jeg havde foretaget. Dertil er kun at sige, at vi, hver gang vi har indtaget et eller andet standpunkt til disse spørgsmål i De Forenede Nationer, har været i overensstemmelse med, hvad det store flertal af dette ting mente var rigtigt. Så min personlige tilknytning til dette må jeg altså tilbagevise.

Til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgen-